

Baruch

Incipit p̄fatio in libru Baruch p̄phete.

Iter iste q̄ baruch noīe p̄phete notat: in hebreo canone nō habet: s̄ t̄m̄ in vulgata editione: similiter et epistola hieremig. Propter noticiam autem legentium hic scripta sunt: q̄ multa de christo nouis simisq̄ temporib̄ indicant.

Incipit Baruch p̄pheta. **Capitulum I**

Hec verba libri q̄ scripsit baruch filius nerie filij maasig filij sedechig filij sedei filij belchig i babilonia i anno q̄nto et in septima die mēsis: in tpe q̄ ceperunt chaldei hierlm̄ .et succenderunt eam igni. Et legit baruch v̄ba libri hui⁹ ad aures iechonig filij ioachim regi iuda. et ad aures vniuersi ppli venientis ad libru .et ad aures potentū filioꝝ regū . et ad aures presbyteroꝝ . et ad aures ppli a minimo vsq̄ ad maximū coꝝ: oīꝝ habitātium in babilonia ad flumen sodi. Qui audientes plorabant et ieiunabant . et orabant in cōspectu dñi. Et collegerūt pecuniam s̄m̄ q̄ potuit vniuscuiusq̄ manus. Et miserūt i hierlm̄ ad ioachim filiū belchig filij salō sacerdotē . et ad reliq̄s sacerdotes et ad oēm pplm̄ q̄ inuenti sunt cum eo in hierlm̄ cū acciperēt vasa templi dñi q̄ ablata fuerant de tēplo reuocare in terram iuda . decima die mensis siban . vasa argentea q̄ fecit sedechias filius iosig rex iuda postea q̄ cepisset nabuchodonosor rex babilonis iechoniā et principes et cunctos potētes et pplm̄ terre ab hierlm̄ et duxit eos vinctos in babilonē. Et dixerūt ecce misim⁹ ad vos pecunias de quibus emite holocaustomota et thus et facite manna et offerte p̄ pctō ad aram dñi dei nostri. Et orate p̄ vita nabuchodonosor regis babilonis . et p̄ vita baltasar filij ei⁹ vt sint dies eoꝝ sicut dies celi sup̄ terraz .

et vt det dñs virtutem nob̄ . et illuminet oculos nostros: vt vinam⁹ s̄ vmbra nabuchodonosor regi babilonis et sub vmbra baltasar filij ei⁹ . et seruam⁹ eis multq̄ dieb̄ . et inueniam⁹ gratiā in cōspectu eorum. Et p̄ nobis ipsis orate ad dñm̄ deū nostruz: q̄ peccauim⁹ dño deo nostro . et nō est quersus furor ei⁹ a nob̄ vsq̄ i hūc diem . Et legite libru istū quē misim⁹ ad vos recitari . in templo dñi in die solēni . et in die oportuno. Et diceq̄ . Dño deo nostro iusticia : nob̄ autem cōfessio faciei nostre sicut est dies s̄ omni iuda et habitantib̄ in hierlm̄ regib̄ nostris et p̄ncipibus nostris et sacerdotib̄ nr̄is et p̄phetis nr̄is et p̄tib̄ nostris. Peccauim⁹ añ dñs deū nostrū . et nō credidim⁹ diffidentes in eū . et nō fuim⁹ subiectibiles illi: et non audiuim⁹ vocem dñi dei nostri vt ambularem⁹ in mandatis ei⁹ q̄ dedit nob̄ . A die q̄ eduxit p̄res nostros de t̄ra egypti vsq̄ ad diē hanc eram⁹ incredibiles ad dñm̄ deū nostrū . et dissipati recessim⁹ ne audirem⁹ vocē ipsius. Et adheserūt nob̄ multa mala et maledictōes q̄ constituit dñs moyli suo suo: q̄ eduxit p̄res nr̄os de t̄ra egypti dare nob̄ terrā fluentē lac et mel: sic hodierna die. Et nō audiuim⁹ voces dñi dei nr̄i s̄m̄ oīa v̄ba p̄phetaz q̄s misit ad nos et ad iudices nostros . et abinimus vnusq̄q̄ in sensuz cordis nostri maligni . opari dijs alienis faciētes mala añ

Oculos dñi dei nostri **II**
Propter qd̄ statuit dñs de⁹ noster v̄bum suum qd̄ locut⁹ ē ad nos et ad iudices nostros q̄ iudicauerūt in hierlm̄ . et ad reges nostros et ad p̄ncipes nostros et ad oēs isrl̄ et iuda: vt adduceret dñs sup̄ nos mala magna quę non sunt facta sub celo quemadmoduz facta sunt in hierusalē s̄m̄ q̄ scripta sunt in lege moyli vt manducaret hō carnes filij sui et carnes filij sue. Et dedit eos sub manu regū omnīū q̄ sunt in circūitu nostro i impropiū et in desolationē et in oīb̄ pplis in quibus nos dispersit dominus. Et facti sumus subtus et non sup̄: q̄ peccauimus

126